

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความต้องการบริการและข้อเสนอแนะต่างๆด้านการออกกำลังกาย ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบอัตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์และเอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง
2. สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการด้านการออกกำลังกายของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. สัมภาษณ์ครูและสังเกตสถานที่ออกกำลังกายของโรงเรียนต่าง ๆ
4. ทำการสร้างแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อหาค่าความตรง แล้วปรับปรุงแก้ไข
7. นำแบบสอบถามไปทดสอบไรต์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยง 0.86
8. นำแบบสอบถามมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 20 คน เป็นชาย 10 คน หญิง 10 คน ซึ่งเป็นชายโสด 5 คน สมรสแล้ว 5 คน หญิงโสด 5 คน สมรสแล้ว 5 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 1,000 คน จาก 50 โรงเรียน ตัวอย่างประชากรและโรงเรียนได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. สตรีวิทยา	2. วัชรราชพิทย
3. สวนกุหลาบวิทยาลัย	4. เทพศิรินทร์
5. เตรียมอุดมศึกษา	6. สตรีมหาพฤฒาราม
7. ศิลาจารย์พิพัฒน์	8. ราชวินิตมัธยม
9. สันติราษฎร์วิทยาลัย	10. สามเสนวิทยาลัย
11. มัธยมวิเศษวิทยา	12. กุญชรวิเศษวิทยาลัย
13. ประชากรามรุณอุปถัมภ์	14. สุรศักดิ์มนตรี
15. จันทรหุ่นบำเพ็ญ	16. คอนเมืองทหารอากาศบัวรุ้ง
17. สารวิทยา	18. หอวัง
19. ลีกัน (วัฒนานันทอุปถัมภ์)	20. ฤทธิธรรมวิทยาลัย
21. คอนเมืองจตุรจินกา	22. เทพลีลา
23. สตรีวิทยา 2	24. บดินทรเกศา (สิงห์ สิงห์เสนี)
25. บางกะปิ	26. บึงทองกลางวิทยา
27. วัชรทองจอก	28. เศรษฐบุศกรบำเพ็ญ
29. สตรีเศรษฐบุศกรบำเพ็ญ	30. พรตพิทยพยัต
31. เทพศิรินทร์รวมเกล้า	32. รัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง
33. ปทุมคงคา	34. พระโขนงพิทยาลัย
35. สายน้ำผึ้ง	36. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
37. ศรีพฤฒา	38. วัชรอินทาราม
39. ศึกษานารี	40. บางมดวิทยา (สีสุกหาวจวนอุปถัมภ์)

41. วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์	42. วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์
43. สตรีวัชรินทร์	44. จิโนรสวิทยาลัย
45. สวนอนันต์	46. ทวีธาภิเศก
47. วัชรประทีปในทรงธรรม	48. ไชยฉิมพลีวิทยาลัย
49. จันทรประดิษฐารามวิทยาลัย	50. วัชรทองแห่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบ คอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และไปรับคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ของค่าตอบคิดเป็นร้อยละ นำเสนอในรูปตาราง และความเรียง
- นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นอัตราส่วนประเมินค่ามาแจกแจงความถี่ของค่าตอบแต่ละข้อ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และทดสอบความแตกต่างของค่าตอบแต่ละข้อโดยทดสอบค่า t ($t - test$)

โดยกำหนดความหมายของคะแนนแต่ละอันกับ ดังนี้

มากที่สุด	เทียบคะแนน	4
มาก	เทียบคะแนน	3
น้อย	เทียบคะแนน	2
น้อยที่สุด	เทียบคะแนน	1

เมื่อได้เฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบอันกับโดยถือเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 ขึ้นไป	ถือว่า	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	ถือว่า	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	ถือว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 ลงไป	ถือว่า	น้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเสนอในรูปตารางและความเรียง
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

$$1. \text{ ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนค่าตอบทั้งหมด} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

$$2. \text{ ค่าเฉลี่ย } (\bar{x}) \quad \text{โดยใช้สูตร}^1$$

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{x} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fx = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนประชากร}$$

$$3. \text{ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร}^2$$

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

$$S.D = \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

$$N = \text{ประชากร}$$

$$x = \text{คะแนนดิบ}$$

$$f = \text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละช่อง}$$

$$\sum fx = \text{ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่}$$

$$\sum fx^2 = \text{ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนยกกำลังสองกับความถี่}$$

¹ประคอง กรวรรณสุคะ, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2517) หน้า 41.

²เรื่องเดียวกัน หน้า 51 - 52.

4. การทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จากสูตร¹

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}$$

$$s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = \sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}$$

- t = ค่าที่ไรท์พิจารณา
- \bar{x}_1, \bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างประชากรสองชุดที่ต้องการเปรียบเทียบ
- $s(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$ = แทนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
- n = แทนจำนวนบุคคลากรในกลุ่มตัวอย่าง

5. การวัดความเที่ยงค่าสูตรสัมพันธ์ $\propto (\propto \text{Coefficient})^2$

$$= \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{s_1^2}{s_x^2} \right)$$

n = จำนวนข้อสอบ

s_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และท่าอากาศยาน, 2525) หน้า 197.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 296.